

Ve

– MESUT ÇİFTÇİ · 05 Ağustos 2010

Ve fırıncı Mahmut öldü. İşçiler buldular cansız bedenini. Sahibi olduğu fırının loş odalarından birinde yakalanmıştı ölüme. Muhtemelen dinlenmek ya da sigara içmek için girmişti odaya ve ölüm meleği ile karşılaşmıştı.

İşçilerinden Mehmet buldu Mahmut'un yerde sırtüstü yatan cansız bedenini. Sigara içmek için girmişti odaya. Sabahın en kör vaktiydi. Güneş henüz doğmamıştı. Fırıncının gece mesaisiydi. İnsanlar sabah oluğunda ekmek beklerdi. Gerçi bir süre fırındaki ceset hikâyesi yüzünden kimse ekmek almamıştı o fırından. Ama bu önemli değildi Mahmut'un büyük oğlu Mustafa için. İşçi Mehmet hemen arkadaşlarına haber verdi. İşçiler arasında en yaşlı ve tecrübeli olanı Nusret, Mahmut'un burnuna ayna tuttu ve kalbini dinledi. Mahmut ölmüştü. İşçi Mehmet önce ambulansı sonra polisi aradı. Önce polis sonra ambulans geldi fırına. Bir yandan işçilerin sorgusu yapılırken bir yandan da fırındaki işler yürütülüyordu. Ama her zaman ki hızıyla değil elbette. Mahmut'un fırını yani 'Çiftçiler Ekmek Fabrikası' ilçedeki tek fırın değildi elbette. Bu yüzden birkaç gün çalışmayabilirdi.

Fırıncı Mahmut'un evini işçilerden Nusret aradı. Telefona Mahmut'un karısı Nemciye çıktı. Nusret, Necmiye'ye söylemedi acı haberi. Çünkü Necmiye'nin şeker, tansiyon ve kalp hastası olduğunu biliyordu. Necmiye'den büyük oğlu Mustafa'yı istedi Nusret telefona. Necmiye'nin tüm ısrarlarına rağmen kötü haberi Ona vermedi. Nusret aslında ne diyeceğini bilmiyordu. Bir insana babasının öldüğü nasıl söylenebilirdi ki? Kendi babasının ölümü geldi aklına. Sonra Mustafa'ya;

- Mustafa, anneni ve evdekileri telaşlandırma. İşyerine gel. dedi.
- Ne oldu abi? Diye sordu Mustafa.
- Babanı kaybettik diye karşılık verdi Nusret.

Nusret Mustafa'nın ne hissettiğini anlıyordu, bu büyük bir acıydı. Çünkü insan kaç yaşında olursa olsun anne ve babasına her zaman ihtiyaç duyar. Mustafa kardeşi Hasan'ı uyandırdı. Olanları anlattı kendinden üç yaş küçük kardeşine. Hasan yıkılmıştı. Ne yapacağını bilmiyordu. Mustafa ağabeydi ve güçlü olması gerektiğini biliyordu. Hasan'a eve bir doktor getirmesini ve annesine öyle haber vermesini söyledi. Annesi telaş içindeydi. Bir şeyler olduğunu biliyordu. Oğullarına ne olduğunu söylemeleri için ısrar ediyordu. Daha haberi almadan fenalaştı Nemciye. Mustafa evden çıktı ve ağlaya ağlaya evlerinden birkaç kilometre uzaklıktaki fırınlarına gitti. Yolda tek düşündüğü babasıydı. Evde ise Mustafa'nın eşi ve çocukları ayaklanmıştı. Ayrıca Fırıncı Mahmut'un en küçük çocuğu olan Fahriye'de evdeki hengameden uyandı. Bir yandan annesini teselli ederken bir yandan da olup biteni öğrenmeye çalışıyordu. Hasan "Ben gelene kadar bekleyin hemen geliyorum." diyerek çıktı evden. Çıkarken kardeşi Fahriye ile göz göze geldiler. Fahriye'ye bir şey söylemedi.

Fırıncı Mahmut'un üç çocuğu vardı. Bunlardan en büyüğü Mustafa'ydı, ortancası Hasan ve en küçükleri Fahriye. Mustafa evliydi ve iki çocuğu vardı. Hasan ve Fahriye ise bekarlılar. Hasan nişanlıydı. Birkaç ay sonra düğünü olacaktı. Fahriye ise okuyordu. Tüm aile bir çatının altında yaşıyorlardı. Zaman zaman kavga ve tartışmalar yaşansa da bu aile genelde mutlu ve huzurlu bir aileydi.

Hasan eve bir hemşire getirdikten sonra gözyaşları içerisinde verdi kötü haberi ve feryatlar yükseldi gökyüzüne evden. Nemciye bayılmıştı. Fahriye hüngür hüngür ağlıyor ve 'Babam! Babam!' diye bağıyordu. Mustafa'nın eşi ve çocukları da ağlıyorlardı. Hemşire Necmiye'ye müdahale etti. Hasan dizlerinin üzerine çökmüş ağlıyordu. Güneş doğmuştu. Evdeki feryatlar ve kötü haber komşulara ulaşmıştı çoktan. Tüm komşular geldi Fırıncı Mahmut'un evine ve ailenin acısına ortak oldular.

Mustafa fırına yaklaşmıştı. Fırın'ın önünde polis arabası ve ambulans vardı. İçindeki paslı bir bıçak gibi hissetti acıyı Mustafa, ağlıyordu. Adımları ve tüm bedeni ağırlaşmıştı. Adımlarını hissetmekte güçlük çekiyordu. Fırında tüm işçiler ağlıyorlardı. İşçilerden Nusret karşıladı Mustafa'yı gözleri yaşlıydı. "Babam nerde?" diye sordu Mustafa hıçkırıklar içinde. İçeriye işaret etti Nusret. Sağlık görevlileri ve polisin arasında sedyede yatan babasını gördü Mustafa. "Babam!" diye acı bir çığlık atıp babasının sedye üzerindeki cansız bedenine sarıldı. İşçiler ağlıyorlardı. Kimileri dayanamayıp dışarı çıktılar. Nusret ve Mehmet Mustafa'nın kollarından tuttular. Mustafa'nın dizleri tutmaz oldu. Babasının yüzü yüzüne değmişti ve soğuktu. Mustafa ayakta duramıyordu.

Bir anda değişir her şey sanki hiç yaşanmamış gibi, sanki yıllardır devam etmiyormuş gibi. Fırıncı Mahmut'un ailesi de bir anda değişti fırıncı Mahmut'un ölmesiyle. Hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Oysa fırıncı Mahmut ölmeseydi o sabah. Yine bir önceki gün gibi olacaktı her şey. Mustafa yine bir bahanesini bulup işten kaçacak, Nemciye komşularıyla çay sohbeti edecek, Hasan nişanlısı Duygu ile buluşacak ve Fahriye dershaneye gidecekti. Ama her şey değişti bir anda, bir ölümlle. Değişir ya...